

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**S. Augustinus, Episcopus in Africa Hipponensis, Veritatis
Evangelico-Catholicæ In Potioribus Fidei Controversiis
Testis Et Confessor, Contra Bellarminum Et Alios
Scriptores Papæos, antiquos pariter & ...**

Reiser, Anton

Francofvrti, 1678

Lib. II. cap. 12. de Autoritate eorum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72506)

CAPUT DECIMUM,

De

*Conciliorum particularium à Romano Pontifice non adprobato-
rum fide dubiâ.*

EVangelici sicut Conciliis etiam, ut vocantur, generalibus nullam in se fidem adscribunt indubiam, nisi Regulæ Fidei consona decernant, ita facilis ex eo est consequentia, quid de particularium Conciliorum certitudine statuatur. Utrobique, quod iactatum à Bellarmino Romani Pontificis adprobationem concernit, eadem ex Eorum Sententiâ circa valorem eorum est ratio. Quia autem Bellarminus in præscripti Lemmatum demonstratione binâ iterum vice ad Augustini provocat auctoritatem, an legitimè illud fiat, breviter videndum. Ostensus igitur Bellarminus ex communi, ut scribit, Catholicorum sententiâ, posse Concilia particularia errare, Eorumque decreta non valere, nisi accedente Romani Pontificis adprobatione, Augustinum pro teste adducit, *non dicente, heresim Pelagianam à Conciliis Africanis, quæ particularia erant, damnatam sed à Pontificibus Romanis, Innocentio & Zosimo, cooperantibus Conciliis Africanis.* Addit deinde, *posse tamen Concilia etiam particularia definire Dogmata verè dubia, & Eorum decreta esse firma, si id faciant ex commissione Sedis Apostolicæ, vel saltem si Decisionem suam mittant ad Pontificem Romanum, & ab eo confirmationem accipiant, quomodo constat factum esse in Conciliis Milevitano & Carthagenensi ex Epistolis Augustini.* Notandum hic ante omnia in genere, plurima Augustini testimonia in hoc Bellarmini opere Polemico bis, terve, imò sæpius etiam occurrere; ubi non opus est, singulis semper locis responsum adponere, sed latis erit ad ea provocare, quibus jam ante latis est factum. Cum igitur utrumque hoc, quod ex Augustino in suos vertere usus conatur Bellarminus, jam supra sit excusum, ubi de Controversiarum Fidei Iudice est actum, Lector benevolus non gravabitur, ibi dicta huic etiam objectioni adplicare. Id nunc tantum ex superabundanti addo, non immeritò mirum videri posse, quod Bellarminus in defendendâ Romani Pontificis supereminenti potestate toties fuerit ausus ad Ecclesiarum & Conciliorum in Africâ testimonium & consensum provocare, eum tamen certum sit, non tam fortiter hodiè pro Libertatibus Ecclesiasticis Gallos militare, quin longè fortius & constantius Afri per longum benè tempus, tanquam Vindices acerrimi pro iisdem steterint & pugnaverint, id quod laudatus modò Archi-Episcopus Parisiensis, *Petrus de Marca*, in alterâ operis de Concordiâ Sacerdotii & Imperii parte, non uno in loco ex manifestissimis documentis orbi Christiano exposuit, Cardinalem *Perronium* non semel perstringens, ea in gratiam Sedis Romanæ sæpius torquentem, ne id exhibere videantur, quod reverà debebant, arte, si quæ est, à Bellarmino etiam adhibitâ.

Lib. II.
Retract.
cap. 50.num. 90.
seqq.L. 6. c. 14.
& lib. 7.
cap. 15.

CAPUT DODECIMVM,

De

*Auctoritate Conciliorum & Scripturæ Sacræ inter se
comparatâ.*

Variæ hic iterum artes Bellarmini minus honestæ possent detegi, nisi Augustinus & hic pro Scopo esset respiciendus, quem Bellarminus ipse non quidem contra hæreticos, quos in hoc opere sibi constituit adversarios, in quos omnia Eruditionis suæ tela evibraret, sed contra *Gratianum* Juris Canonici compilatorem sumis vindicandum, non alium in finem, quàm ne Conciliis plus, quam Sacris Literis adscribere videantur Pontificii. Præmissis igitur hujus rei gratia quinque differentiis, quibus Sacras Literas Conciliorum Decretis præferendas esse statuit, quamvis rem hanc non ex animo tractans, ut ex omnibus circumstantiis est manifestum, ad ea etiam respondere conatur, quæ ex parte adversaria solent objici, contrarium videlicet persuadentia, aut ad minimum Concilia Sacræ Scripturæ æquiparantia. Eahunc in modum proponit Bellarminus: *Objiciunt quidam, quod Gratianus adfirmat, Epistolas Pontificum decretales numerari debere inter Scripturas Canonicas, & quod dicit, Conciliorum canones ejusdem esse auctoritatis cum Epistolis decretalibus.* Quæ hinc ne cætur consequentia, nemo non videt. Bellarminus autem, ne quid ex hac *Gratiani* Sententiâ ad S. Scripturæ injuriam, honorisq; eidem debiti detrimentum sequi videatur, post

dist. 19.
& 20.

post

post *Alphonsum Castrensem*, & *Melchiorum Canum* aliosque plures ita respondet: *Primo, Gratianum ex depravato Augustini codice esse deceptum, ea Augustino tribuentem verba, quæ in Augustino aliter longè habeant. Non enim dicere Augustinum, Epistolas Pontificum decretales Scripturam esse Canonicam, sed iudicium de Scripturis Canonicis pertinere ad Ecclesias, adque potissimum eas, quæ Apostolicas Sedes vel Epistolas accipere meruerint, quales fuerunt Roma, in quâ sedit Petrus & ad quam scripsit Paulus; Ephesus item, in quâ sedit Iohannes & ad quam scripsit idem Paulus, & alia quedam. Deinde, Gratianum hoc etiam errore posito non voluisse dicere, Pontificum decreta esse Scripturas propriè Sacras & Canonicas, ut sunt Evangelia &c. Sed esse Scripturas sacras, ut distinguantur à profanis, & Canonicas, ut distinguantur à sacris Patrum Scriptis, quæ non sunt regulæ, nec auctoritatem habent obligandi. Licet enim Canones Pontificum & Conciliorum distinguantur, & Scripturæ Divinæ postponantur, tamen suo quodam modo esse & dici posse Sacras & Canonicas Scriptas. Ut, quid de totâ re debeat statui, Lector cognoscat, placet ipsum audire Augustinum, cujus auctoritate Gratianus ex ipso Bellarmini & aliorum melius sententium iudicio malè*

Lib. II. de
Doctr.
Christ.
cap. 8.

us est, qui ita scripsit: *In Canonicis Scripturis Ecclesiarum Catholicarum quamplurimum auctoritatem sequatur, (videlicet Scripturarum Divinarum indagator) inter quas sanè ille sunt, quæ Apostolicas Sedes habere & Epistolas accipere meruerunt.* Quid circa hæc Augustini verba sit observandum, supra mox à principio harum pro Augustino Vindiciarum, capite de Scripturis propriè Canonicis, fuit indicatum. Nunc illud hic tantum notetur, bis in huius testimonii citatione Gratianum errasse, semel ipsa Augustini verba pervertendo, ac si Augustinus scripsisset, *quas Apostolica Sedes habere, & ab eâ alii meruerunt accipere Epistolas*, manifestè contra mentem Augustini; iterum, quando capiti, in quo hæc Augustini Verba exhibentur, tale præscripsit Lemma, *Inter Scripturas Canonicas connumerari Epistolas Decretales*, quod tamen utrumque præter Autores supra citatos

Vid. Dal-
læj. de usu
Patrum,
pag. 70.

correxerit, qui iussu Gregorii decimi tertii Jus Canonicum emendavit & Notis illustravit, non solum Augustini verba, ut jacent, integra reponens, sed & insigni cum observatione addens, *ea non ad decretales Romanorum Pontificum Epistolas, sed ad Canonicas & Sacras esse referenda.* Quid de his Epistolis primorum Pontificum decretalibus, ab *Isidoro* quodam *Mercatore*, vel juxta alios *penatore* primùm collectis, & quæ non planè nullorum, nec vana Etiam est suspicio, conscriptis, & à *Turriano* postmodum contra *Magdeburgensium* censuram defensis, ex mente sinceriorum inter ipsos *Papistas*, nominatim *Cusani*, *Cardinalis de Turrecrematâ*, *Driedonis*, *Esspenci*, *Corarruvie*, *Antonini*, *Cassandri*, *Bellarmini* in primis & *Baronii*, præter *Lannoijum*, *Sorbonitam* eruditissimum, *Archiepiscopus* quoque *Parisiensis*, cum *Lannojo* hæcenus non semel ex merito laudatus, in laudato de *Concordiâ Sacerdotii & Imperii* opere, satis apertè ostendit, *Dalleji* operam, quam in Censurâ earum collocavit, commendans, ut ad eò attendi non debeat,

L. III. c. 5.
num. 2.

in Aurorâ
Pacis, pag.
122.

quod post ingenuam tot insignium Virorum confessionem nuper *Pacifex Volusius* ex Codice propter admirandam scripturæ vetustatem (duo vel tria fortè Secula non superantem) suscipiendo, *Simplicioribus* & *Annales Volusianos* sine omni contradictione suscipientibus, voluit persuasum frustra quamvis &, ut spero, in vanum. Non solum autè hoc non voluit Augustinus, quod Eum voluisse scripsit *Gratianus*, sed nec id etiam intendit, quod *Bellarminus* Ei perperam adfingit, quasi statuisset, *iudicium de Scripturis Canonicis pertinere ad Ecclesias, & quidem eas potissimum, quæ Apostolicas Sedes vel Epistolas accipere meruerint*, cum tamen Augustinus Scripturarum Divinarum indagatorem instruxerit tantum, quales scripturas pro Canonicis habere & agnoscere debeat tum, & illo tempore, ubi recentiora earum Exemplaria adhuc apud illas indagare licuit Ecclesiis, ad quas non pauca ab Apostolis erant scriptæ, & in quibus illi & Successores eorum ad tempus aliquid suam habuere sedem, unde postmodum dictæ fuerunt Apostolicæ. Quod porò in alterâ responsi parte *Bellarminus* ad excusandum aliquatenus *Gratianum* profert, locum quoque habere non potest, urpote contrarium ei, quod *Gratianus* loco *Rubricæ* præfixit distinctioni vigesimæ, *Decretales Epistolas canonicis Conciliorum pari jure exæquari.*

CAPVT DECIMUM TERTIVM & seqq.

de Quæstione,

An Concilium sit supra Pontificem Romanum. ?

L. III. c. 7.
mox ab
init.

Petrus de *Marcâ* hanc Quæstionem dicit *invidiosam*, de eâ in gratiam Romanensium ita disputans, ut libertates Ecclesiæ Gallicanæ hoc axioma, quod videlicet Concilium